

การพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

The Development of Instructional Manual of English for the Monks and Novices

วีระพงษ์ แพงคำฮัก¹ บุญมี พรรษา² ชื่นอารมณ จันทิมาชัยอมร³ พระณรงค์ สระแก้ว⁴
พระมหารุ่งเพชร ศรีอุทุมพร⁵ พระมหาศรันย์วัตร์ กิตติวชิโร⁶

Weerapong Paengkamhag, Boonmee Pansa, Chuenarom Chantimachaiamorn,
Phranarong Sakaew, Phramaha Rungphet Sriutumporn, Phramaha Saranwat
Kittiwachiro

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ 1. เพื่อพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร 2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร 3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งการวิจัยเชิงเอกสาร การวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และเชิงปฏิบัติการ โดยเป็นกระบวนการศึกษาวิจัยที่มุ่งการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร โดยตัวแทนพระสงฆ์ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนปริยัติธรรม แผนกสามัญ จังหวัดเชียงใหม่ รวมประชากรกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น จำนวน 320 รูป/คน ผลการวิจัยพบว่า 1) พัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า กระบวนการการพัฒนา

Received: 2022-02-25 Revised: 2022-05-14 Accepted: 2022-06-13

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. Corresponding Author e-mail: sairoong.bub@mcu.ac.th

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

³ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

⁴ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

⁵ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

⁶ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร มีดังนี้ (1) ต้องสำรวจพื้นฐานทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนว่าอยู่ในระดับใด (2) กำหนดรูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร (3) เนื้อหาของสื่อที่จะนำออกไปให้ผู้เรียน ต้องเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เน้นเรื่องศาสนา ประเพณีของชุมชนต่าง ๆ (4) ความยากง่ายของสื่อที่จะใช้สอน ต้องเป็นสื่อที่กระตุ้นหรือเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียน ไม่น่าเบื่อหรือไม่ยากจนเกินไป ต้องให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน (5) ภาษาที่ใช้เป็นภาษาที่ถูกต้อง มีประโยคชัดเจน ไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในระหว่างเรียนจากสื่อ, ผลการสำรวจความคิดเห็นและระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.39 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก 2) ศึกษาประสิทธิภาพของคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ผลการสำรวจความคิดเห็นและระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.39 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก 3) ศึกษาประสิทธิผลของคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการทดสอบก่อนใช้คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้และหลังการใช้คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า พระภิกษุสามเณรในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีผลการทดสอบหลังเข้าร่วมกิจกรรมการถวายการอบรม ในครั้งที่ 1 (ประเมินหลังการฝึกอบรม) (\bar{X} = 16.68 S.D. = 1.14) และครั้งที่ 2 (ประเมินห่างจากครั้งแรก 1 สัปดาห์) (\bar{X} = 18.52 S.D. = 0.76) สูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการถวายการอบรม (\bar{X} = 8.28 S.D. = 1.14) ดังนั้น พระภิกษุสามเณร ในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีผลการทดสอบก่อนการใช้คู่มือสื่อการเรียนรู้และหลังการใช้คู่มือสื่อการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ (Keyword): การพัฒนา; การจัดการเรียนรู้; ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Abstract

The objectives of the study are 1. to develop the instructional manual of English for the monks and novices 2. to study the efficiency of instructional manual of English for the monks and novices 3. to study the effectiveness of instructional manual of English for the monks and novices. This study is the Mixed Methods Research such as documentary research, quantitative research, qualitative research and action research using data collecting and analyzing by the monks living in 25 temples. The population in the study are 320 people. The research results are found that 1) The development of the instructional manual of English for the monks and

novices is found that the process of developing the instructional manual of English for the monks and novices is (1) surveying the level of English language of students (2) making the model of the instructional manual of English cultural tourist for the monks and novices (3) the content of the instructional manual of English cultural tourist consisting of religious, tradition of the community (4) difficulty and easiness of the media for teaching being suited for the learners (5) the language is easy and correct no making the learners confusing. The result of the instructional manual of English for the monks and novices is found that the agreement of monks and novices is in the average at 4.39 which is at the high level 2) To study the efficiency of instructional manual of English for the monks and novices is in the average at 4.39 which is at the high level. 3) To study the effectiveness of instructional manual of English for the monks and novices and result of comparison of the achievement of the students by pre-test and post-test of using instructional manual of English for the monks and novices is found that monks and novices in the General Education Section of PhraPariyattidhamma Schools having the result of testing after participating of training in the first time (evaluation after training) $\bar{X} = 16.68$ S.D. = 1.14) and the second time (evaluation after one week from the first time) ($\bar{X} = 18.52$ S.D. = 0.76) is higher than before participating training ($\bar{X} = 8.28$ S.D. = 1.14). So monks and novices in the General Education Section of PhraPariyattidhamma Schools having the result of testing before and after using instructional manual of English for the monks and novices is different statistically significant at the 0.05 level.

Keyword: Development; Learning Management; English Communication

บทนำ (Introduction)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำหรับการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรมในปัจจุบันยังไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ผู้เรียนไม่สามารถที่จะนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหรือการศึกษาต่อที่สูงขึ้นได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจการพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

จากการที่บทบาทใหม่ของวัดในปัจจุบันกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน และศาสนานั่น พระสงฆ์ที่อยู่ในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้จึงต้องมีการ

ปรับตัวโดยเฉพาะความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่จะใช้ เป็นสื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือมากกว่ามัคคุเทศก์ทั่ว ๆ ไป และยังสร้างภาพที่ดีให้กับวัด ตลอดถึงประเทศชาติและพระพุทธศาสนา ดังเช่น พระสุธีธรรมานาวัต (เทียบ สิริญาโณ) ได้ทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายแนะนำสถานที่และเรื่องราวในวัดพระเชตุพนให้กับนายบารัค โอบาม่า อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา และคณะที่เข้าเยี่ยมชมภายในบริเวณวัด ซึ่งภาพนี้ได้มีการเผยแพร่ไปทั่วโลก และจากการที่ท่านได้ให้สัมภาษณ์นักข่าวที่ถามว่ารู้สึกอย่างไรบ้างกับการที่ได้ทำหน้าที่นี้ ซึ่งท่านได้ให้คำตอบว่า “อาตมาในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของวัดนี้ เมื่อสิ่งไหนที่สามารถทำให้วัดได้ เราเป็นผู้อาศัยเราต้องทำ เมื่อคนระดับโลกมาและคนของวัดนำชมได้โดยไม่ต้องยืมจมูกคนอื่นหายใจ บางท่านยังมีอคติกับพระสงฆ์ว่าพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่สามารถสื่อสารอะไรได้ ในภาพรวมพระสงฆ์ของเราสามารถนำแขกบ้านแขกเมืองได้ ก็ถือว่าวัด “ได้” เมื่อวัดได้ อาตมากับพระสงฆ์ในวัดก็ได้ด้วย ในทางตรงกันข้าม ถ้าวัดต้อนรับไม่ได้ พระในวัดก็เสียชื่อเสียงด้วย ถือว่าเป็นความภูมิใจที่มีคนระดับโลกมาชม” นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในเรื่องบทบาทการนำชมวัดของพระสงฆ์เป็นบทบาทที่เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน สรุปได้ว่า เมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป วัดและพระสงฆ์จึงควรมีการปรับเปลี่ยนบทบาทให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน การทำหน้าที่ของพระสงฆ์ในการเผยแผ่พุทธศาสนาโดยวิธีการแบบเดิมอย่างเดียวนั้นอาจไม่เพียงพอและไม่น่าสนใจสำหรับผู้ที่มาศึกษาหาความรู้และมาเที่ยวชมวัด ดังนั้น วัดและพระสงฆ์ควรที่จะปรับกลวิธีในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาใหม่ โดยการเผยแผ่พระพุทธศาสนาควบคู่ไปกับการนำชมศิลปวัฒนธรรมในวัด เนื่องจากนักท่องเที่ยวบางส่วนที่มาชมวัดในพระพุทธศาสนาต้องการข้อมูลแนะนำหรือความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัด เช่น ประวัติความเป็นมาของวัด โบราณสถาน โบราณวัตถุตลอดถึงลวดลายจิตรกรรมฝาผนัง และสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ของวัด และอาจจะรวมถึงกิริยามารยาทอันควรปฏิบัติเมื่อท่องเที่ยววัด ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ บุคคลที่จะเป็นผู้ถ่ายทอดได้ดีที่สุดคือ พระภิกษุสงฆ์ที่ประจำอยู่วัดนั้น ๆ อีกทั้งในฐานะที่พระสงฆ์เป็นผู้สืบทอดและเผยแผ่พระพุทธศาสนา พระสงฆ์จึงสามารถใช้บทบาทดังกล่าวในการถ่ายทอดประวัติหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาสู่ความเป็นรูปธรรมให้มากขึ้นและเด่นชัดยิ่งขึ้น ให้แก่ผู้ที่มาท่องเที่ยววัดให้ได้รับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาและวัดอย่างแท้จริง เพราะศิลปกรรมต่าง ๆ ในวัดส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา ซึ่งโดยทั่วไปพระสงฆ์มีความรู้เรื่องเหล่านี้อยู่แล้ว (วิระยุทธ พงษ์ศิริ, 2560)

เมื่อย้อนมาดูการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาของเหล่าพระภิกษุสามเณร เป็นการศึกษาที่รัฐกำหนดให้มีขึ้นตามความประสงค์ของคณะสงฆ์ เป็นการศึกษาในรูปแบบหนึ่งของคณะสงฆ์ซึ่งวัดที่มีความพร้อมได้ขอจัดตั้งโรงเรียนเปิดดำเนินการสอนในระดับมัธยมศึกษาให้แก่พระภิกษุสามเณรที่ยังไม่จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนทั้งวิชาพระพุทธศาสนาตามหลักสูตรการศึกษาพระปริยัติธรรมของคณะสงฆ์ควบคู่ไปกับวิชาสามัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยโรงเรียนจัดตั้งอยู่ในวัดที่ธรณีสงฆ์หรือที่ดินของมูลนิธิทางพระพุทธศาสนา จัดการศึกษาเฉพาะสำหรับพระภิกษุสามเณรเท่านั้น โรงเรียนจะได้รับการจัดตั้งได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตหรือเห็นชอบจากมหาเถรสมาคม โดยสำนักงาน

พระพุทธศาสนาแห่งชาติเป็นผู้ออกใบอนุญาตแก่เจ้าอาวาสวัดที่ขอจัดตั้งโรงเรียน ในส่วนของการบริหารจัดการนั้นให้เจ้าอาวาสวัดหรือพระภิกษุที่เจ้าอาวาสมอบหมายเป็นผู้จัดการ และผู้จัดการเป็นผู้คัดเลือกพระภิกษุผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการการศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษารูปหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งจะดำเนินการคัดเลือกพระภิกษุและคฤหัสถ์เพื่อเสนอแต่งตั้งเป็นครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน (สุรศักดิ์ ศีลาวรรณา, 2550) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรมในปัจจุบันยังไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ผู้เรียนไม่สามารถที่จะนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหรือการศึกษาต่อที่สูงขึ้นได้ (สันติ เล็กสุขุม, 2538) สรุปลงจากประเด็นปัญหาและเหตุผลข้างต้น พระภิกษุสามเณรในประเทศไทยประสบปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีภิกษุและสามเณรจำนวนน้อยมากที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพูดคุยโต้ตอบกับชาวต่างชาติได้ การที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่พระภิกษุสามเณรต้องเข้าใจปัญหาของต้นเหตุก่อนว่า ทำไมพระภิกษุสามเณรจำนวนมากที่มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาหรือระดับปริญญาตรี โท เอก จึงไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากพระภิกษุสามเณรส่วนมากไม่สามารถเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนที่ถูกต้องหรือบางรูปไม่มีสื่อการเรียนที่มีคุณภาพ ด้วยเหตุผลดังกล่าวคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร (สุจณณา พานิชกุล, 2549)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร
3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

วิธีการดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การศึกษาวิจัย โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ สำหรับพระภิกษุสามเณร จำนวน 10 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนสามัคคีวิทยาทาน (วัดเจติยหลวง) 2) โรงเรียนเขตพุนศึกษา (วัดเขตพุน) 3) โรงเรียนสมเด็จพระพุทธชินวงศ์ (วัดศรีโสดา) 4) โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา (วัดสวนดอก) 5) โรงเรียนอภัยอริยศึกษา (วัดดับภัย) 6) โรงเรียนพลราชมหาวิทยาลัย (วัดพันเตา) 7) โรงเรียนศรีบุญเรืองปริยัติศึกษา (วัดศรีบุญเรือง) 8) โรงเรียนพระปริยัติธรรมแม่แตงวิทยา 9) โรงเรียนวัดบ้านขุนเตรียมพุทธศาสตร์ 10) โรงเรียนเวียงแหงปริยัติศึกษา

ด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือพระภิกษุสามเณรที่ศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ สำหรับพระภิกษุสามเณร โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ที่จะสามารถให้ข้อมูล รวมประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 320 รูป/คน

รูปแบบการวิจัย การวิจัยแบบผสมผสานทั้งการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยเป็นกระบวนการศึกษาวิจัยที่มุ่งการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการศึกษาการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กระบวนการพัฒนาชุดความรู้ มาตรการ และกระบวนการการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ดังนี้

1) กำหนดจุดประสงค์ของการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัย เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาคู่มือเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพระภิกษุสามเณร

2) สร้างคู่มือการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรและนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเห็นชอบ

3) นำรูปแบบคู่มือการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร (ฉบับร่าง) เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของแนวคิด ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

4) นำคู่มือการพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรไปทดลองใช้อบรมกับพระภิกษุสามเณรซึ่งเป็นตัวแทนพระสงฆ์จำนวน 25 วัด ครั้งที่ 1

5) นำคู่มือการพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรมาปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ในสิ่งที่ยังไม่สมบูรณ์หรือยังไม่เข้าใจคลาดเคลื่อนและนำข้อมูลที่ได้มาใช้ปรับปรุงสร้างคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

6) นำคู่มือการพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรไปทดลองใช้อบรมกับพระภิกษุสามเณรซึ่งเป็นตัวแทนพระสงฆ์จำนวน 25 วัด ครั้งที่ 2

7) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ของคู่มือจัดทำสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรเป็นฉบับจริง

8) ประกาศรับสมัครพระภิกษุสามเณรเข้ารับการอบรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร จำนวน 50 รูป

9) อบรมถวายความรู้พระภิกษุสามเณรซึ่งเป็นตัวแทนพระสงฆ์จำนวน 25 วัด โดยใช้คู่มือการพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

10) การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมกระบวนการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรจำนวน 25 พื้นที่ โดยความร่วมมือกับผู้อำนวยการโรงเรียนซึ่งเป็นการพัฒนามาตรการและการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

11) การเสริมสร้างเครือข่ายการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร โดยเป็นความร่วมมือของผู้อำนวยการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาและมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

12) วิเคราะห์องค์ความรู้ กระบวนการ และผลลัพธ์ของการกระบวนการพัฒนาชุดความรู้และกระบวนการสร้างการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 รูป จากจำนวน 10 โรงเรียน ผลการสำรวจกระบวนการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสามเณร จำนวน 216 รูป คิดเป็นร้อยละ 86.4 และเป็นพระภิกษุ จำนวน 34 รูป คิดเป็นร้อยละ 13.6 ตามลำดับ มีอายุ 18 - 19 ปี จำนวน 57 รูป คิดเป็นร้อยละ 22.8 อายุ 14 - 15 ปี จำนวน 56 รูป คิดเป็นร้อยละ 22.4 อายุ 16 - 17 ปี จำนวน 53 รูป คิดเป็นร้อยละ 21.2 อายุ 11 - 13 ปี จำนวน 50 รูป คิดเป็นร้อยละ 20.0 และอายุ 20 ปี ขึ้นไป เป็น จำนวน 34 รูป คิดเป็นร้อยละ 13.6 ตามลำดับ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 ตามลำดับ พูดภาษาอังกฤษได้ไม่คล่องแคล่ว จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 65.2 และพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ตามลำดับ

ผลการสำรวจความคิดเห็นและระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.39 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม (\bar{X} = 4.50) รองลงมาคือ กิจกรรมที่ใช้ในคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรมีความหลากหลาย น่าสนใจ สนุก ไม่น่าเบื่อ (\bar{X} = 4.58) และ คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรทำให้ผู้ฝึกอบรมมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ (\bar{X} = 4.47) ตามลำดับ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้อำนวยการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาและคณาจารย์เอกการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 10 รูป/คน เพื่อทราบนโยบายและแนวปฏิบัติของการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร และอาจารย์ผู้สอนและนักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษ โดยเป็นหัวหน้ากลุ่มภาษาต่างประเทศ และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่ทำการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จำนวน 10 รูป/คน เพื่อทราบแนวการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร โดยมีเนื้อหาที่สำคัญแล้วนำมาประมวลข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มจากผู้ให้ข้อมูลในเชิงคุณภาพแล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์เพื่อให้เห็นกระบวนการการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ดังนี้

1. นโยบายและมาตรการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีลักษณะดังนี้

1) คำนึงถึงความต้องการและเหตุผลของผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศ

2) ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนเป็นปัจจัยหลักในการเรียนการสอน ดังนั้นผู้สอนจึงควรพิจารณาถึงความรู้เดิมและความรู้พื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมที่ตอบสนองความสามารถของแต่ละบุคคล ให้โอกาสผู้เรียนในการฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และเรื่องที่มีความสำคัญและมีความหมายต่อผู้เรียน

3) ใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนรู้อะไรก็ตามที่จริง และสถานการณ์จริงประกอบการสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงและมีคุณค่าในการเรียนรู้ภาษา

4) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ ภูมิหลังและพื้นฐานของผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ โดยส่งเสริมความเป็นตัวตนของตนเองให้มากที่สุด มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และสนับสนุนให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน

5) ให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการพูด การแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ มิใช่ให้พูดตามที่คุณสอนต้องการ ไม่ควบคุมแก้ไขข้อผิดพลาดและข้อบกพร่องในการใช้ภาษา ทำให้การสื่อสารขัดข้อง บทบาทของผู้สอนควรเป็นผู้ชี้แนะและนำทางผู้เรียน เป็นผู้วางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นผู้ให้คำแนะนำในระหว่างการดำเนินกิจกรรมและตรวจความก้าวหน้าการเรียนของผู้เรียน

2. กระบวนการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร มีลักษณะดังต่อไปนี้

1) ต้องสำรวจพื้นฐานทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนว่าอยู่ในระดับใด

2) กำหนดรูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร

3) เนื้อหาของสื่อที่จะนำออกไปให้ผู้เรียน ต้องเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เน้นเรื่องศาสนา ประเพณี ของชุมชนต่าง ๆ

4) ความยากง่ายของสื่อที่จะใช้สอน ต้องเป็นสื่อที่กระตุ้นหรือเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน สนใจที่จะเรียน ไม่น่าเบื่อหรือไม่ยากจนเกินไป ต้องให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

5) ภาษาที่ใช้เป็นภาษาที่ถูกต้อง มีประโยคชัดเจน ไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนใน ระหว่างเรียนจากสื่อ

3. การให้ความรู้การพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุ สามเณรด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- 1) สื่อนั้นต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะสอน
- 2) เลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเป็นสื่อที่ส่งผลต่อการเรียนรู้มากที่สุด
- 3) เป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน
- 4) สื่อนั้นควรสะดวกในการใช้ วิธีใช้ไม่ยุ่งยากซับซ้อนเกินไป
- 5) เป็นสื่อที่มีคุณภาพเทคนิคการผลิตที่ดี มีความชัดเจนเป็นจริง
- 6) มีราคาไม่แพงเกินไป หรือถ้าจะผลิตควรคุ้มกับเวลาและการลงทุน

4. ปัญหา อุปสรรค และการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับ พระภิกษุสามเณร ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ปัญหา อุปสรรค

1) บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตคู่มือสื่อประกอบการจัดกิจกรรม บุคลากร ขาดประสบการณ์ในการใช้สื่อนวัตกรรมทางการศึกษา ไม่เข้าใจและรู้จักวิธีการใช้คู่มือที่จัดทำขึ้น ขาดความชำนาญในการใช้นวัตกรรม ขาดสื่อประกอบการเรียน บุคลากรส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือใน การใช้คู่มือ แต่ขาดความต่อเนื่อง

2) ขาดงบประมาณในการพัฒนาคู่มือสื่อ นวัตกรรม ขาดวัสดุ – อุปกรณ์และงบประมาณที่ จะพัฒนาสื่อนวัตกรรม การจัดหา การใช้ การดูแลรักษาและขาดงบประมาณจัดหาสื่อทันสมัย

3) สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปยังไม่เหมาะสมกับการใช้คู่มือสื่อ เนื่องจากความยุ่งยากและไม่ คล่องตัว มีสถานที่ไม่เป็นสัดส่วน ไม่มีห้องที่ใช้เพื่อเก็บรักษาสื่อนวัตกรรมเป็นการเฉพาะ ทำให้การ ดูแลทำได้ยากและขาดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง

4) สภาพการเรียนการสอน เด็กมีความแตกต่างกันด้านสติปัญญา และด้านร่างกาย ครูยัง ยึดวิธีการสอนแบบเดิม คือ บรรยายหน้าชั้นเรียน แต่ส่วนใหญ่มีแนวโน้มในการพัฒนาที่ดีขึ้น ครูยังไม่มีการนำคู่มือมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

5) บุคลากรขาดความรู้ในการที่จะนำสื่อคู่มือมาใช้ในการวัดผลและประเมินผล นักเรียนที่ ไม่ค่อยสนใจหรือไม่ชอบกิจกรรมก็จะมีผลต่อการจัดผลประเมินผล ขาดนวัตกรรมสื่อคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต การวัดประเมินผล ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการทำแบบทดสอบแบบปรนัย

6) การพัฒนาคู่มือควรมีการพัฒนาบนพื้นฐานสภาพปัญหาของโรงเรียน สถานศึกษา ซึ่งเป็นครูและนักเรียน เพื่อดำเนินการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานทุกปี เพราะการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน แนวคิด หลักการ สภาวะการณ์ในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

7) ควรมีการพัฒนาบุคลากรภายในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความพร้อมความสามารถในเรื่องของการพัฒนาคู่มือและการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมกัน มีการนิเทศ การติดตาม และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ

1) สร้างความตระหนัก ความรับผิดชอบของบุคลากร ส่งเสริมให้เข้าร่วมการอบรมสัมมนา ส่งเสริมให้เกิดการศึกษาด้วยตนเอง เพื่อให้ความรู้และประสบการณ์ในการใช้ผลิตคู่มือ สื่อนวัตกรรมทางการศึกษาที่มากขึ้น

2) เพิ่มงบประมาณให้เพียงพอ ให้องค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องจัดหางบประมาณสนับสนุน เพื่อใช้ในการพัฒนาคู่มือและนวัตกรรมให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

3) ใช้คู่มือ สื่อ นวัตกรรมตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาตามความยากง่ายของเนื้อหา จัดทำห้องสื่อเคลื่อนที่ แบ่งคู่มือ สื่อไปตามห้องให้ครูรับผิดชอบ จัดหาห้องเพื่อการนี้เป็นการเฉพาะ

4) จัดกลุ่มให้เพื่อนช่วยเพื่อน คอยกำกับแนะนำช่วยเหลือ จัดครูเข้าสอนตามประสบการณ์ ความถนัด ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ จัดทำคู่มือที่มีโอกาสเป็นไปได้ และสร้างการมีส่วนร่วมจากชุมชน สอนเพิ่มเติมนอกเวลา และจัดการสอนแบบรวมชั้น โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนตามช่วงชั้น

5) จัดทำแบบสอบถามสุ่มเป็นรายบุคคล เน้นนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จัดแบบทดสอบที่หลากหลาย ทั้งแบบปรนัย และอัตนัย และประเมินผลตามสภาพจริง ประเมินผลงานจากแฟ้มสะสมงาน

6) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรภายในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความพร้อมความสามารถในเรื่องของการพัฒนาคู่มือและการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมกัน มีการนิเทศ การติดตาม และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียน เกิดความสนุกสนานในการเรียนและมีความสุขกับการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้ผลการเรียนสูงขึ้นและสามารถเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

จากการสำรวจความคิดเห็นและระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 รูป จากจำนวน 10 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนแผนกสามัญศึกษาที่มีพระภิกษุสามเณรมาศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของ

พระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.39 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมาคือ กิจกรรมที่ใช้ในคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรมีความหลากหลาย น่าสนใจ สนุก ไม่น่าเบื่อ ($\bar{X} = 4.58$) และ คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรทำให้ผู้ฝึกอบรมมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.47$) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า การสร้างคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษนับเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้ เนื่องจากผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทุกที่และทุกเวลา นอกจากนี้เนื้อหาในคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังเน้นไปที่เรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ผู้เรียนสนใจและต้องการพัฒนา

3. ผลการศึกษาประสิทธิผลของคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

ผลการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนและหลังการอบรมภาษาอังกฤษให้กับพระภิกษุสามเณรโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จากตัวแทนพระภิกษุสามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จาก 10 โรงเรียน จำนวน 50 รูป พบว่าพระภิกษุสามเณรในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีผลการทดสอบหลังเข้าร่วมกิจกรรมการฉายการอบรม ในครั้งที่ 1 (ประเมินหลังการฝึกอบรม) ($\bar{X} = 16.68$ S.D. = 1.14) และครั้งที่ 2 (ประเมินห่างจากครั้งแรก 1 สัปดาห์) ($\bar{X} = 18.52$ S.D. = 0.76) สูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการฉายการอบรม ($\bar{X} = 8.28$ S.D. = 1.14) ดังนั้น ผลการทดสอบก่อนการใช้คู่มือสื่อการเรียนรู้และหลังการใช้คู่มือสื่อการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่า พระภิกษุสามเณรในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังการใช้คู่มือสื่อการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร โดยความรู้ที่ได้รับจากการอ่านคู่มือ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและยังสามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนได้ ช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง มีทักษะและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สามารถสื่อสารกับลูกศิษย์ต่างประเทศได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้สอนควรเตรียมกิจกรรมนันทนาการ หรือใช้เกมในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจก่อนเข้าสู่บทเรียนและหลังจากเสร็จกิจกรรมปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้ง

1.2 ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน จะทำให้นักเรียนมีความสนใจ เกิดความสนุกสนานและมีความสุข ไม่เกิดความเครียดกับการเรียนและมีความพร้อมที่จะศึกษาและให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้

1.3 ผู้สอนควรเป็นผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการใช้ภาษา การแสดงความคิดเห็นการให้เหตุผลที่มีน้ำหนัก และสามารถชี้แนะแนวทางการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้ผู้เรียนเลียนแบบตามตัวอย่างที่ดี

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 เนื่องจากคู่มือภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นรูปเล่มหนังสือ จึงควรมีการพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษในรูปแบบที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เช่น E-learning หรือสื่อมัลติมีเดีย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและไม่เกิดความเบื่อหน่าย ในการเรียนรู้

2.2 ควรมีการสร้างคู่มือภาษาอังกฤษในหัวข้ออื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ภาษาอังกฤษสำหรับ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนองาน เป็นต้น สำหรับผู้เรียนในหลากหลายระดับชั้นและอาชีพ

เอกสารอ้างอิง (References)

- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วีรยุทธ พงษ์ศิริ. (2560). รูปแบบการเผยแพร่พระพุทธรูปศาสนากับชาวต่างชาติของพระสงฆ์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารวารสารพุทธศาสตร์ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 8(2), 34-43.
- สันติ เล็กสุขุม. (2538). ศิลปะภาคเหนือ: ทริภุญชัย-ล้านนา. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- สุจินณา พานิชกุล. (2549). บทบาทของพระสงฆ์ต่อการท่องเที่ยว: กรณีศึกษากิจกรรมการสนทนา ระหว่างพระสงฆ์กับนักท่องเที่ยว. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.